

горѣща вода; а най-послѣ, тая енергическа расправа имала утѣшително влияние и неговото загорѣло отъ слънцето лице тоя си часъ дохождало въ смирение и само глухи и дълбокоосърдечни хлѣцанета доказвале, че волненията му ослабѣвале и печалите му са разсѣйвале.

Ничова майка, като сѣка вдовица, захванала да попива и когато била весела, то накарвала чедото си да покаже своите искуства, т. е. да кукурика, да грука, като свиня и даже да плаче.

— Ничо, ходи като нашъ шарко! говорила тя. — Лай, ако искашъ да ти дамъ кисело млѣко! Зареви като магаре! Хадѣ, магарешки сине!

Ничо кукурикалъ, лаялъ лазилъ на четири крака и пътешествовалъ назадъ-напредъ но одарѣтъ, или по резултѣ.

— Ала ти гручи като прасе! Ти трѣба да гручишъ и да искашъ бдене, казвала